

het zou er een keer van komen !!!

afscheid van de actieve motorsport

frank den edel

deel 5

Afscheid van de actieve motorsport

Het zou er een keer van komen dat ik afscheid moest nemen van de actieve motorsport.

Onvermijdelijk deden ook in de zijspancross de lichtere tweetakten hun intrede.

Eerst waren het wederom de Japanse Honda, Kawasaki en Suzuki motorblokken die gebruikt werden.

Ze waren superlicht en snel zat.

Ik verkocht mijn zware Yamaha en schafte een E.M.L.-Honda-CR-500CC aan.

Natuurlijk had ik er wat meer vermogen uit gepeuterd en enigszins twijfelend ging ik het nieuwe seizoen in.

Mijn laatste zijspancombinatie en laatste bakkenist Wim Blok.

Zoals al vaker gezegd: ik was niet zo'n tweetaktman

Al snel bleek dat het E.M.L. frame niet zo stuurde als ik van het Wasp frame gewend was.

We reden mee in de middenmoot en het bevredigde ons niet.

Toen Dick (Grootendorst) mij te kennen gaf er mee te willen stoppen werd de twijfel alleen nog maar groter.

Even probeerde ik nog met Wim Blok de draad weer op te pakken, maar als bakkenist lag hij mij niet zo.

Toen ik enkele wedstrijden later van **Ton van Heugten** een prima bod kreeg op mijn motor, verkocht ik hem direct en hing mijn helm voorgoed aan de wilgen.

Ik zou niet in een zwart gat vallen want ik werd met onmiddellijke ingang monteur bij Ton, die toen nog alle wedstrijden reed voor het W.K.

Dat heeft hem geen windeieren gelegd want **Ton werd meteen weer wereldkampioen.**

Twee jaar later

Twee jaar later werd ik gevraagd door de Engelse Millard brothers (champion of the Nation) voor hen te sleutelen, vervolgens twee jaar voor de Zwitserse Meister Huyweiler, daarna twee jaar voor de Oostenrijkse Meister Husser, en als laatste 7 jaar voor Fussenegger.

We trokken met onze camper van Zweden naar Spanje van Engeland naar Rusland, Litouwen, Letland, alle landen van Europa bezochten we.

Soms waren we een paar maanden achterelkaar van circuit naar circuit onderweg en reden in colonne door de Oostbloklanden.

Het IJzeren gordijn bestond nog en alleen reizen was nog riskant.

Bij elke grensovergang had je nog te maken met corrupte douanen. Als je geen 50,00 dollar in je paspoort stak kon je soms dagen wachten voor men de grenspalen voor je opendeed.

Toch was dit ook weer een mooie beleving maar ook wel eens zwaar. Temeer omdat je constant met dezelfde mensen een heel seizoen op reis was. Dan leer je elkaar echt kennen, was je blij als de laatste wedstrijd van het seizoen gereden was en je een tijd weer op jezelf kon zijn.

*Ik was klaar!! mijn actieve crossloopbaan zit erop.
Vrouwlied laat mij uitrusten!!*

*Eén van de laatste wedstrijden met Dick. Voor mij de beste
bakkenist ooit! Voor ons de eerste plaats.
Links Anton Seuntjes, rechts Bennie Borgelink.*

Met de laatste camper op weg in de Oekraïne: de volgend G.P.

FOUTJE!!

Had ik nou verstand van zo'n motorblok??

Al de rijders waarvoor ik sleutelde reden met een Zabel motorblok.

Dat was een éencilinder tweetakt van 700 CC.

Daar zat een zuiger in zo groot als een stroopwafelblik van 15 stuks.

Maar verder was het niets bijzonders.

Het was ontwikkeld uit een ouderwets Maicoblok door een enorme techneut; de Duitser Zabel.

Wat hij veranderde was een betere inlaat d.m.v. een membraan, een uitgekiende uitlaat, een versnellingsbak (Tsjechische makelij) die niet kapot kon maar ook nog met een uitgekiende overbrenging.

Elke wedstrijd kregen de rijders een "vers" blok, nam Herr Zabel het andere mee naar huis, maakte het weer "fris" en bracht het de wedstrijd daarop weer terug. Ik hoefde alleen maar het blok in te bouwen, af te stellen en klaar was ik.

Nou had in de laatste kampioenswedstrijd mijn rijder, de Oostenrijker Husser, besloten om de tweede manche met een vers blok te starten om alle risico's te vermijden.

Hij stond namelijk met de concurrent gelijk om wereldkampioen te worden en de winnaar van de laatste manche zou dus victorie kraaien.

Nur Herr Zabel war noch nicht da, er war etwas verspätet. Net op het nippertje kwam hij en met grote haast werd het blok ingebouwd.

Bij de start nam hij, Husser, de leiding om die niet meer af te staan, maar.....de laatste ronde stond hij stil!! Zijn bougie lag eruit. Dat kostte hem de titel.

Het enige wat hij tegen mij zei was: **Du hast vergessen die kerze anzudrehen!!**

Haastige spoed.....!!

We zijn nog steeds vrienden en zien elkaar enkele malen per jaar en skiën in de winter.

Het Zundert Trucks team. Knielend links W-kampioen Husser; knilend 2e rechts W-kampioen Fussenegger; staand 5e van rechts W-kampioen Sergis; staand 2e van rechts ben ik. In het pak sponsor Piet Rijkevorsel.

Team Zundert Trucks

Als laatste krachtmeting heb ik nog een internationaal zijspanteam opgericht dat zeer ruim gesponsord werd door "Zundert Trucks", een bedrijf dat handelde in trucks, bestelwagens en bussen.

De eigenaar van dat bedrijf, Piet Rijkevorsel, was gek van zijspancross, had daar flink wat centen voor over om op de campers die hij voor ieder teamlid bouwde en gratis ter beschikking stelde, van zijn naam te voorzien.

Een team met wereldkampioenen o.a.: Sergis uit Letland, Fussenegger en Husser uit Oostenrijk, Soderquist, Kops, Beaumont enz.

In mijn privé-camper zat een grote vrieskist waar Anneke, mijn vrouw, voor een maand voorraad in mee nam om voor het gehele team te koken.

Ook de gasten die Piet Rijkevorsel meenam konden rekenen op een uitgebreide maaltijd.

Het team was succesvol. Altijd won er wel één van ons. Anneke verzorgde dan per fax het thuisfront en de landelijke dag- en sportbladen.

Het was een schitterend en succesvol team

In 1999 ben ik gestopt als teammanager. Even ben ik nog gepolst door de K.N.M.V. om mijn ervaring door te geven in het opleiden van jong talent.

Ik vond het echter wel genoeg.

Daar kwam nog bij dat ik het wat rustiger aan wilde gaan doen, mede ook omdat KRUISINGA GOUDA MOTORCENTRUM in andere handen zou overgaan.

Inmiddels had op een vakantie in Zuid Frankrijk een andere sport mijn aandacht getrokken.

De racefiets zou mijn volgende passie worden.

Alpe d'Huez. Col du Galibier !!

In Saint Aigulf waren we neergestreken.

Een gemoedelijke camping die in eerste instantie niet zoveel voorstelde maar waar ik al snel gelijkgestemde mensen ontmoette, die in het voor en na seizoen het daar heerlijk hadden.

Bleek de camping-eigenaar nog een Hollander te zijn ook die wel een paar handige handen erbij kon gebruiken.

De link was snel gelegd en het tweede jaar dat wij er aankwamen hebben we besloten om onze inmiddels aangeschafte vrij forse caravan daar voor goed te laten. We zouden er minimaal vier maanden per jaar gaan blijven.

Nu hebben we er onze vaste stek tegenover het zwembad en verrukkelijke restaurantje.

Op weg naar de top van de Alpe d'Huez met de ploeg van de camping. 4e van voren ben ik. Lijk net op de kopgroep van de Tour!!

Als ik toen wist dat fietsen zo mooi was had ik net zo goed voor wielrenner kunnen kiezen.

Elke dag stap ik wel even op de fiets, al is het maar om in de stad naar die heerlijke bakker te rijden. Inmiddels heb ik ook verschillende routes uitgezet van 25 tot 100km. Klimmend of redelijk vlak. Voor ieder wat wils. Die routes fiets ik met mensen op de camping die graag onder begeleiding willen rondtoeren langs de zgn. Hotspots.

Wat heeft de sport mij gebracht

De sport heeft mijn leven in vele opzichten verrijkt. Ik denk wel dat ik mag zeggen dat ik een goede sportman ben geweest.

Nooit heb ik een tegenstander bewust gehinderd of onsportief bejegend.

Immens fijn was het om mee te maken als je succesvol bent; het medeleven dat je ondervond bij blessures; de trouw van je fans als het wat minder ging. Bij het minder worden van de prestaties leer je de mensen kennen en wie je vrienden zijn.

Door het winnen en verliezen kon ik bij tegenslagen in het dagelijks leven ook veel beter de dingen verwerken. Al onze bakkenisten zijn nog steeds vrienden en wanneer we bij gelegenheden weer eens samen zijn en een gezellig glaasje drinken hebben we weer als kwajongens de grootste pret.

Met de (wereld)kampioenen die ik heb begeleid heb ik nog steeds een zeer vriendschappelijke band; het zijn tenslotte ook maar gewone hardwerkende mensen die nou toevallig goed konden crossen. Veel heb ik kunnen reizen en ben daardoor op plaatsen geweest waar je normaal nooit zou komen.

Dank ben ik verschuldigd aan mijn zwager Joop (Kruisinga), mijn ontdekker, voorbeeld, vriend, beschermer, werkgever, sportmakker.

Hij maakte het mogelijk dat ik de sport kon bedrijven. Frans van Leeuwen zal altijd een warm plekje bij mij in blijven nemen; een bikkelharde trainer, motivator, vriend en "schouder", met het hart op de juiste plaats.

Dank aan de bakkenisten die mij blindelings volgden, vertrouwden, aanspoorden als je op het eind van de manche er wel eens doorheen zat.

Dank als laatste een heel klein beetje aan mijn vrouw, die zonder ooit een woord te mokken er altijd was.

Als laatste heb ik een foto bewaard uit mijn beste tijd. De foto is tijdens de Grand Prix van Engeland. Het plaatje toont een volmaakte eenheid, beheersing van mens en machine, vertrouwend op de haast onzichtbare Dick Grootendorst in de bak.

De sport leerde mij op die manier in het leven te staan!!

Frank den Edel (januari 2011)

Naschrift André

Zo zie je, beste lezer, dat de sport-historie, van Joop, Frank en mij, onlosmakelijk met elkaar verbonden is.

Als het ene er niet zou zijn geweest was het andere er waarschijnlijk ook niet gekomen.

De onderlinge verstandhouding tussen de bakkenisten was hecht, vriendschappelijk.

Onze collega's in Kraan en Motorbedrijf Kruisinga waren vaak onze trouwste supporters.

We hebben leren winnen en verliezen en zijn daardoor positief gevormd.

Joop; de nestor, aanjager, met prachtige overwinningen; Frank, de meest talentvolle, met vele kampioenschappen, André, door hard

trainen en een enorme inzet toch een Nederlands kampioenschap en daarna een goede middenmoter.

**Verslaggeving:
André den Edel**

Totale beheersing van mens en machine, blindelings vertrouwend op Dick Grootendorst in de bak. De wedstrijd is de Grand Prix van Engeland.

bron: Frank den Edel
realisatie: Cees Vermeulen
www.goudanet.nl
dossier SPORTSTAD
februari 2011

